CHƯƠNG 2369

Phong Hoàng Lệnh

Thần niệm của hắn không thể quét được sự tồn tại của không gian, mà cái thứ không gian chó đẻ ấy, vốn dĩ luôn thích chơi trò âm mưu.

Hắn nói đã đi, rất có khả năng lúc này vẫn chưa rời đi.

"Chúc mừng ngươi, tiểu muội... cuối cùng ngươi đã nghĩ thông rồi sao?" Dương Nghịch cười mà nắm lấy tay Thái Chân: "Tốt lắm... về sau, chúng ta lại là mười ba chị em rồi!"

"Ừ ừ ừ..." Thái Chân gật đầu lia lịa, hướng về phía Dương Nghịch vòng tay thi lễ: "Đa tạ chị đã đề bạt!"

"Ôi... ta đề bạt thì tự nhiên là có, nhưng vẫn là do cơ duyên của muội đây trời cho nghịch thiên!" Dương Nghịch nói: "Đương năm bản tọa thành chính thần, lúc điểm thần, cơ duyên điểm thần ấy không lệch không lạc mà rơi trúng vào người ngươi, chẳng phải đó là đại cơ duyên của ngươi hay sao?"

"Chỉ tiếc rằng, nếu không có biến cố, tu vi thần đế phụ thần mà ngươi có được nhờ điểm thần sẽ mãi dừng lại ở tầng một, về sau sẽ không còn đột phá được nữa!"

"Chưa chắc đã vậy!" Một nữ đế khác nói: "Vạn sự vạn vật, không có gì là tuyệt đối cả!"

"Ừ ừ ừ!" Dương Nghịch cũng gật đầu.

Dừng một chút, ánh mắt Dương Nghịch lại chuyển từ Thái Chân sang Hạ Nhân, nói: "Đi đi... đã đưa ra quyết định rồi thì cũng phải có lời giao đãi, hai người các ngươi vợ chồng một đoạn, hãy đến từ biệt hắn đi!"

"Ta ở bên cạnh hộ pháp cho các ngươi!"

"Ừ..." Thái Chân lúc này cũng đã khôi phục lại thân hình bình thường, nàng bước chân nhẹ, đáp xuống bên cạnh Hạ Nhân.

Hạ Nhân mặt đầy nụ cười đắng: "Là ta đã hại nàng rồi!"

Thái Chân lắc đầu: "Vốn dĩ... thiếp muốn sinh cho chàng một đứa con rồi mới đi, may mà hồi đó chưa sinh, bằng không lúc này không biết phải斩情thế nào đây!"

"Nhưng dù sao đi nữa, đa tạ chàng!"

"Nếu không có chàng, kiếp này thiếp sẽ chẳng bao giờ bước vào được Thần Đế cảnh!"

"Từ nay về sau, tình nghĩa vợ chồng giữa chúng ta coi như đã hết!"

Hạ Nhân lòng như dao cắt, giơ tay ra nắm chặt lấy cánh tay Thái Chân.

Thái Chân không từ chối, cũng không giãy giụa, chỉ lơ đãng mà nói: "Bản cung một kiếm斩情, bị đại đạo pháp tắc trói buộc, tình bất đắc dĩ!"

"Từ đây chỉ nguyện chia tay hai rộng, chớ sinh oán thù!"

"Mọi chuyện của chàng, ta sẽ không nói ra... vĩnh biệt..."

Thái Chân đưa đôi môi nhỏ áp vào bên tai Hạ Nhân, lần cuối cùng lại gọi một tiếng: "Phu quân..."

"Đi rồi!" Nàng vẫy tay một cái, chớp mắt đã mở thông đạo hư không, đưa Hạ Nhân từ chốn hoang dã này gửi về lại Thánh Đan Thành!

"Đi thôi!" Dương Nghịch vẫy tay về phía Thái Chân.

Thái Chân để lộ trên mặt một thoáng do dự.

"Sao vậy?" Dương Nghịch hỏi: "Vẫn còn đang nghĩ đến hắn sao?"

"Hà..." Chưa đợi Thái Chân lên tiếng, nàng đã thở dài sâu một tiếng, nói: "Ngươi là do bản cung điểm thần mà có được, chưa từng tu luyện qua tuyệt tình đạo, về sau trong tu vi cũng sẽ chẳng có tiến bộ gì, vì vậy tình của ngươi, số phận là cả đời cũng không thể斩sạch được!"

"Nhưng ngươi lại không phải đạo chủ chính thần, giữ lại một ít tình cảm, cũng chẳng có hại gì lớn!"

Thái Chân lắc đầu, nói: "Chị ơi, không phải vậy... Thái Chân dù tình cảm trong lòng chưa斩sạch, nhưng lúc này lại không phải vì hắn đâu!"

Dương Nghịch hỏi: "Vậy là vì cớ gì?"

Thái Chân nói: "Vốn dĩ ta dự định sinh cho hắn một đứa con rồi mới đi, tiếc rằng... bị Luyến Điệp Thần Đế kia gây hại, dù ta đã斩了那廝, nhưng kẻ chủ mưu đứng sau lại là vị Huấn Hóa Đạo Chủ, tiểu muội trong lòng bất an."

"Được rồi!" Dương Nghịch nói: "Ta hiểu rồi... Ba tư, hai người các ngươi hãy theo tiểu muội đi một chuyến!"

"Giết chết Huấn Hóa Đạo Chủ, tuyệt dứt đạo thống Huấn Hóa nhất đạo của hắn!"

Hạ Nhân được Thái Chân đưa thẳng đến dưới chân đế cung.

"Bái kiến Đan Đế bệ hạ!" Hạ Nhân vội đứng dậy vòng tay, trên mặt hắn, vẫn còn vương lại một thoáng bi thương.

"Ừ!" Đan Đế gật đầu, nói: "Hóa ra... ngươi chính là Vương Đôn vậy!"

"Đã trở thành bảng chủ Địa Bảng rồi, nói đi, ngươi muốn gì?"

Đan Đế dẫn Hạ Nhân vào trong đế cung!

Hạ Nhân nghĩ một lúc, vòng tay nói: "Vãn bối muốn trở thành đệ tử của Đan Đế bệ hạ, không cầu được truyền thụ chân truyền cốt lõi, dù chỉ trở thành đệ tử ngoại môn, cũng đã mãn nguyện rồi!"

"Ừ!" Đan Đế nói: "Ngươi và ta, quả thực không có nhân duyên thầy trò chân chính, nhưng thu ngươi làm ngoại môn đệ tử thì vẫn được!"

"Đây là thẻ bài đệ tử của bản đế!"

"Ngươi mang lấy, đến tìm Thiên Hồng, hắn sẽ khắc tên ngươi lên đó!"

"Lễ thu đồ ta sẽ không tổ chức nữa, xét cho cùng ngươi chỉ là ngoại môn đệ tử của ta, không phải thân truyền!"

"Vâng!" Hạ Nhân cúi mình thưa: "Đa tạ sư tôn!"

Đã vậy thì mọi người đều cho ta là Vương Đôn, ta cứ là Vương Đôn vậy!

Đan Đế thu hắn làm ngoại môn đệ tử, chứng tỏ trong thâm tâm cũng chẳng coi trọng mấy, đã vậy mọi người đều diễn trò mỗi người một mục đích, lừa qua lừa lại cũng là lẽ đương nhiên.

"Thôi rồi, không cần khách khí với ta!" Đan Đế nói: "Ngồi xuống đi... có chuyện muốn nói với ngươi..."

"Vâng!" Hạ Nhân ngồi xuống đối diện với Đan Đế.

Đan Đế dừng một chút, nói: "Đã là đệ tử của bản đế rồi, bản đế cũng không phân biệt đối xử, cũng sẽ cho ngươi một cơ duyên!"

"Ngươi có biết Phong Hoàng Lệnh không?"

Hạ Nhân nhíu mày: Phong Hoàng Lệnh?

"Đệ tử... có nghe nói về Phong Vương Lệnh, nhưng chưa từng nghe qua Phong Hoàng Lệnh bao giờ!" Hạ Nhân hít một hơi thở sâu.

Năm đó Vương Đôn đã từng nhận được một Phong Vương Lệnh từ tay Thiên Vũ Thần Đế, thứ đó rất ghê gớm, có thể phong vương trực tiếp cho người khác, dù tu vi của ngươi chưa đến Thần Vương cảnh, cũng có thể cưỡng bức nâng lên.

Giống với Thần Vương cảnh được nâng lên nhờ dùng hương hỏa chi lực.

"Không sai!" Đan Đế nói: "Quả thực có Phong Vương Lệnh... với tư cách là đạo chủ của một đạo, chính thần có thể phát bố Phong Vương Lệnh, tất nhiên, số lượng có hạn chế!"

"Tu sĩ nhận được Phong Vương Lệnh sau khi dung hợp, tu vi của bản thân sẽ nhanh chóng đột phá, đạt đến Thần Vương cảnh!"

"Tương tự như vậy, thực ra trong thần giới cũng có Phong Hoàng Lệnh!"

"Nhưng mà Phong Hoàng Lệnh này lại có phần kỳ lạ, không phải đạo chủ chính thần muốn phong là phong tùy tiện được!"

Hạ Nhân lập tức nổi hứng thú, hắn vòng tay: "Xin sư tôn chỉ dạy!"

Đan Đế nói: "Phong Hoàng Lệnh, cũng là một loại sắc lệnh, bản chất giống như Phong Vương Lệnh, chỉ cần dung hợp được lệnh bài này, những tu sĩ thiên tư tuyệt đỉnh đó cũng có thể nhanh chóng nâng tu vi lên Thần Hoàng cảnh!"

"Nhưng trong Phong Hoàng Lệnh này, có một loại quy tắc đặc biệt!"

Hạ Nhân hỏi: "Quy tắc gì vậy?"

Đan Đế không trả lời thẳng, mà nói: "Loại quy tắc đặc biệt này, hàm chứa trong một thần ấn, thần ấn đó được gọi là【Chủ Tể Kim Ấn】."

Hạ Nhân khẽ nhướng mày: "Chủ Tể?"

"Ừ!" Đan Đế nói: "Ngươi có thể hiểu theo cách đó... nhưng mà, Chủ Tể Kim Ấn này không ở trên người của thần chủ tể, mà đã được hắn phong ấn vào trong một bí cảnh!"

"Bí cảnh đó cứ cách một vạn hầu mới mở ra một lần!"

"Tính đến nay, đến kỳ bí cảnh Chủ Tể Kim Ấn mở ra lần tiếp theo, còn chưa đầy nghìn nguyên thời gian!"

"Ta muốn ngươi giúp ta làm một việc!"

"Đó chính là vào bí cảnh Kim Ấn, giúp ta lấy ra một ít lực lượng pháp tắc trong Chủ Tể Kim Ấn đó về đây!"